

Pyhän Joosefin surut ja ilot

Pyhän Joosefin seitsemän sunnuntaita on kirkossa tapa valmistautua maaliskuun 19. päivän juhlaa varten. Pyhän Joosefin surujen ja ilojen mietiskely auttaa tutustumaan paremmin tähän pyhään miehen.

1.2.2026

Pyhän Joosefin seitsemän sunnuntaita on kirkossa tapa valmistautua maaliskuun 19. päivän juhlaa varten. Pyhän Joosefin

surujen ja ilojen mietiskely auttaa tutustumaan paremmin tähän pyhään patriarkkaan ja muistamaan, että myös hän kohtasi elämässään sekä vaikeuksia että ilon aiheita kuten kuka tahansa meistä.

Seitsemän sunnuntain aikana ennen Pyhän Joosefin juhlaa on tapana mietiskellä pyhän patriarkan elämän keskeisimpiä iloja ja suruja.

Vanhaa perinnettä noudattaen kirkko valmistautuu maaliskuun 19. päivän pyhän Joosefin juhlaa varten omistamalla hänelle seitsemän juhlaa edeltävää sunnuntaita tuoden tämän elämän tärkeimpiä ilon ja murheen aiheita oman rukouksemme aiheeksi. Helmikuun ja maaliskuun alun aikana meillä on mahdollisuus tulla uudelleen tutuksi pyhän Joosefin kanssa, joka eli lähempänä Jeesusta ja Mariaa kuin kukaan muu: siksi hän voi auttaa meitä tuntemaan heidät yhä

paremmin ja elämään Jumalan tahdon mukaisesti, kuten hän itse eli.

Paavi Gregorius XVI edisti Pyhän Joosefin seitsemän sunnuntain hartautta myöntäen paljon aneita. Pius IX antoi seitsemälle sunnuntaille pysyvän merkityksen toivoen samalla, että pyhän Joosefin puoleen käännyttäisiin universaalin kirkon tuonhetkisen vaikean tilanteen helpottamiseksi.

Pyhän Joosefin seitsemän surun ja ilon aihetta

Ensimmäinen pyhän Joosefin suru ja ilo

Ensimmäinen suru: Maria, Jeesuksen äiti, oli kihlattu Joosefille. Ennen kuin heidän liittonsa oli vahvistettu, kävi ilmi, että Maria, Pyhän Hengen vaikutuksesta, oli raskaana. (Mt 1:18).

Ensimmäinen ilo: Hänelle ilmestyi yöllä unessa Herran enkeli, joka sanoi: »Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi. Se, mikä hänessä on siinnyt, on lähtöisin Pyhästä Hengestä. Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus. (Mt 1: 20-21).

Toinen pyhän Joosefin suru ja ilo

Toinen suru: Hän tuli omaan maailmaansa, mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. (Joh. 1:11).

Toinen ilo: He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. (Luuk. 2:16).

Kolmas pyhän Joosefin suru ja ilo

Kolmas suru: Kun oli tullut kahdeksas päivä ja lapsi oli ympärileikattava, hän sai nimen Jeesus, jonka enkeli oli ilmoittanut

ennen kuin hän sikisi äitinsä
kohdussa. (Luuk. 2:21).

Kolmas ilo: Hän synnyttää pojan, ja
sinun tulee antaa pojalle nimeksi
Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa
sen synneistä. (Mt 1:21).

Neljäs pyhän Joosefin suru ja ilo

Neljäs suru: Simeon siunasi heitä ja
sanoi Marialle, lapsen äidille: »Tämä
lapsi on pantu koetukseksi: monet
israelilaiset kompastuvat ja monet
nousevat. Hänet on pantu merkiksi,
jota ei tunnusteta, ja sinun omankin
sydämesi läpi on miekka käyvä. Näin
tulevat julki monien sisimmät
ajatukset. (Luuk. 2:34-35).

Neljäs ilo: Minun silmäni ovat
nähneet sinun pelastuksesi, jonka
olet kaikille kansoille valmistanut:
valon, joka koittaa pakanakansoille,
kirkkauden, joka loistaa kansallesi
Israelille. (Luuk 2:30-32).

Viides pyhän Joosefin suru ja ilo

Viides suru: Tietäjien lähdettyä Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: »Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä mukaasi ja pakene Egyptiin. Pysy siellä, kunnes käsken sinun palata. Herodes aikoo etsiä lapsen käsiinsä ja surmata hänet.» (Mt.2:13).

Viides ilo: Siellä hän pysytteli Herodeksen kuolemaan asti. Näin kävi toteen, mitä Herra oli profeetan suulla ilmoittanut: »Egyptistä minä kutsuin poikani.» (Mt.2:15).

Kuudes pyhän Joosefin suru ja ilo

Kuudes suru: Joosef heräsi, otti mukaansa lapsen ja hänen äitinsä ja palasi Israelin maahan. Mutta kun hän kuuli, että Juudean kuninkaaksi oli Herodeksen jälkeen tullut tämän poika Arkelaos, hän ei uskaltanut mennä sinne. Saatuaan sitten unessa

ohjeen hän meni Galileaan (Mt. 2:21-22).

Kuudes ilo: ja asettui siellä kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret. Näin tapahtui, jotta kävisi toteen profeettojen ennustus: häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi. (Mt. 2:23).

Seitsemäs pyhän Joosefin suru ja ilo

Seitsemäs suru: Nämä luulivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivän matkan, ennen kuin alkoivat haeskella häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta. Kun he eivät löytäneet häntä, he palasivat Jerusalemiin jatkaen etsintäänsä. (Luuk. 2:44-45)

Seitsemäs ilo: Kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet temppelistä. Hän istui opettajien keskellä, kuunteli heitä ja teki heille kysymyksiä. (Luuk. 2:46)

Millaiseksi pyhä Josemaría kuvitteli pyhän Joosefin?

”Itse kuvittelen hänet nuoreksi ja vahvaksi mieheksi, joka ehkä on muutaman vuoden vanhempi kuin taivaallinen äitimme, mutta silti mies parhaassa iässään täynnä elinvoimaa. Sen sijaan tiedämme, ettei Joosef ollut rikas mies. Hän oli työläinen, kuten miljoonat muutkin ihmiset kaikkialla maailmassa. Hänen ammattinsa oli raskas ja vaatimaton – sama ammatti, jonka Jumala valitsi itselleen tullessaan lihaksi ja halutessaan elää kolmenkymmenen vuoden ajan yhtenä meistä.

Evankeliumeissa Joosef kuvataan käsityöläiseksi. Monet kirkkoisät lisäävät, että hän oli puuseppä. Evankeliumin kertomukset paljastavat pyhän Joosefin vahvan persoonallisuuden. Hän ei käyttäydy pelokkaasti elämän moninaisten

tilanteiden edessä tai säiky elämän
sattumuksia, vaan päinvastoin hän
osaa tarttua kiinni ongelmiin, edetä
vaikeissakin tilanteissa ja toteuttaa
hänelle uskotut tehtävät
vastuullisesti ja
aloitteellisesti” (Kristus kulkee
lähelläsi, 40)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/pyhan-joosefin-surut-ja-ilot/](https://opusdei.org/fi-fi/article/pyhan-joosefin-surut-ja-ilot/)
(11.3.2026)